

handel med kvinder og børn. Konventionen og bl.a. protokollen om bekæmpelse af menneskehandel blev vedtaget af FN's Generalforsamling ved resolution nr. 25 af 15. november 2000. Danmark undertegnede konventionen og protokollen om bekæmpelse af menneskehandel den 12. december 2000.

Formålet med denne protokol til FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet, jf. lovforslagets bilag 7, er at forebygge og bekæmpe menneskehandel, herunder særligt handel med kvinder og børn, samt at beskytte og hjælpe ofrene.

Ved protokollen forpligtes de lande, der ratificerer protokollen, til at kriminalisere menneskehandel samt at sikre bistand til og beskyttelse af ofrene for menneskehandel.

Det fremgår af *artikel 1, stk. 1*, at protokollen supplerer konventionen om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, og at protokollen skal fortolkes sammen med konventionen. Efter *artikel 1, stk. 2*, finder konventionens bestemmelser med de fornødne tilpasninger anvendelse på protokollen, medmindre andet er fastsat. Ifølge *artikel 1, stk. 3*, skal handlinger, der er strafbare i henhold til protokollen, betragtes som strafbare handlinger i overensstemmelse med konventionen.

Formålet med protokollen fremgår af *artikel 2, litra a-c*. Der henvises herved til det, der er anført umiddelbart ovenfor.

Efter *artikel 3, litra a*, er der tale om menneskehandel, når en person rekrutteres, transporteres, overføres, skjules eller modtages ved hjælp af trusler, tvang, bortførelse, bedrageri, magtmisbrug, udnyttelse af en sårbar stilling eller ved, at der ydes eller modtages betaling eller fordele for at opnå samtykke fra en person, der har myndighed over en anden person, og det sker med det formål at udnytte vedkommende. Udnyttelse defineres således, at det i hvert fald skal omfatte udnyttelse af en andens prostitution eller andre former for seksuel udnyttelse, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende former for udnyttelse af arbejdskraft eller fjernelse af organer.

Efter *artikel 3, litra b*, er det uden betydning, om et offer for menneskehandel har givet sit samtykke til den udnyttelse, der er formålet med menneskehandlen, hvis gerningsmanden har gjort brug af de tvangsmidler mv., der er beskrevet i bestemmelsen.

Efter *artikel 3, litra c og d*, er der også tale om menneskehandel, når en person under 18 år bliver rekrutteret, transporteret, overført, skjult eller modtaget med henblik på udnyttelse, selv om gerningsmanden ikke har gjort brug af de tvangsmidler mv., der er beskrevet i bestemmelsen.

Ifølge *artikel 4* er anvendelsesområdet for protokollen forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning af menneskehandel, når de strafbare handlinger er grænseoverskridende (det vil sige involverer to eller flere lande) og udføres som led i organiseret kriminalitet, ligesom protokollen om menneskehandel finder anvendelse på beskyttelse af ofre for sådanne handlinger.

Efter *artikel 5* forpligtes de kontraherende parter til at gennemføre de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige med henblik på at kriminalisere den adfærd, der er beskrevet i *artikel 3*, når der har været forsæt til denne adfærd. Forsøg og medvirken skal også kriminaliseres.

Efter *artikel 6* skal det sikres i passende tilfælde og i det omfang, det er muligt efter national ret, at ofrenes privatliv og identitet beskyttes, herunder bl.a. ved, at straffesager, der vedrører menneskehandel, skal være fortrolige. Endvidere skal det sikres, at nationale regler gør det muligt i passende tilfælde at underrette ofre for menneskehandel om relevante retsskridt samt at give ofre mulighed for at udtale sig under straffesagen. De kontraherende parter skal tillige overveje at gennemføre foranstaltninger med henblik på at sikre, at ofre for menneskehandel rehabiliteres fysisk, psykisk og socialt. Endelig skal de kontraherende stater bestræbe sig på at værne om ofrenes sikkerhed, så længe de befinder sig på statens område, samt sikre ofrene mulighed for at opnå erstatning.

Ifølge *artikel 7* skal de kontraherende stater overveje at gennemføre foranstaltninger, der giver ofre for menneskehandel mulighed for i passende tilfælde at opholde sig midlertidigt eller permanent på statens territorium.

Det fremgår af *artikel 8*, at en kontraherende stat, hvor et offer for menneskehandel er statsborger eller har permanent opholdstilladelse, uden unødigt forsinkelse skal acceptere, at ofret bliver tilbagesendt til den pågældende stat. Tilbagesendelsen skal ske under hensyntagen til ofrets sikkerhed og skal helst være frivillig. De kontraherende stater skal, hvis de anmodes herom, oplyse, om ofret er statsborger eller havde permanent opholdstilladelse i landet på tidspunktet for indrejse i det land, der anmoder om oplysningen. Med henblik på at muliggøre tilbagesendelse af ofre, der ikke er i besiddelse af legitimation, skal den stat, i hvilken den pågældende er statsborger eller havde permanent opholdstilladelse, udstede de rejsedokumenter, som måtte være nødvendige, for at ofret kan rejse tilbage til det pågældende land. Det fremhæves i bestemmelsen, at de rettigheder, som ofrene måtte være tillagt i modtagerstatens lovgivning, ikke berøres, ligesom bestemmelsen ikke berører bilaterale el-